

VEDENÍ DUCHEM

CECIL duCILLE

(Září 1983)

Chvála Pánu, bratří. Chvála Pánu. Den po dni vidíme, jak Pán mění slovo, které přichází. Proto nemůžeme kázat „konzervované“ slovo. Konzerva totiž obsahuje přesně to, co obsahovala před rokem. Ale slovo se mění a je nám stále jasnější. I to slovo, které jsme již slyšeli, jako by oživilo. Věřím, že to vidíte stejně jako já, že v Božím slově je živost, která přichází do Těla. Tělo musí být živé. Tělo musí sloužit. V Bohu neexistuje speciální vrstva služebností. Věděli jste to? Bůh nemá vrstvu služebností. Bůh do Těla vložil apoštoly, proroky, evangelisty, pastýře a učitele. Kde je služebnost? V Těle. To znamená, že nikdo, kdo není fungující součástí Těla, nemůže přijít a říct: „Bůh mě posílá, abych vám sloužil.“ Jsme různými částmi Těla, prst na ruce je stejně živý a fungující jako prst na noze, a ani jeden z nich nemůže dělat to, co dělá ten druhý. Ale oba jsou stejně živé. Bůh chce, abychom porozuměli ve větším detailu, co tělo Kristovo doopravdy je, a abychom v něm chodili a žili. Jestliže neumíte žít jako úd Těla, nejste jeho součástí.

Máme v Těle příliš mnoho mrtvých údů, nebo lépe řečeno údů, které neuplatňují své právo se hýbat, žít a dělat to, co po nich Bůh chce. Bůh nás sytí, vkládá teď do Těla více energie a života, než v něm bylo kdy předtím. To proto, že nastává čas, kdy budeme muset povstat a jednat.

Když Samson zničil pole Filistinských a odešel na skálu Etam, přišli Filistinští, aby ho zajali. Izrael byl tehdy slabý. Víte, nemluvím o Samsonovi. O čem tedy? O církvi. Mluvím o církvi, která se schovává ve skalách. Mluvím o lidech té církve, kteří jsou slabí, bojí se nepřítele, a tak se vzdávají druhých. Proto Izraelci šli a sami Samsona zajali. Církev vydává církev nepříteli. Slyšíte? Svázali Samsona novými provazy, vzali ho a předali Filistinským, aby si zachránili kůži. Církevní systém je připraven vydat ty, kteří jsou odlišní, ty, kteří nevyhovují jeho způsobům. Je připraven vydat je světu ke zničení. Když jim přivedli Samsona svázaného, začali Filistinští oslavovat své vítězství a píše se, že „křičeli proti Samsonovi a proti Bohu“. Rozumějte, křik představuje vždy určitou energii. Chválili tedy svého boha za to, že jim dal Samsona – pamatujte,

nemluvím o Samsonovi. A jak tak proti němu křičeli, Bible říká, že na něj sestoupil Hospodin.

Samson
potřeboval
hnutí Božího
ducha, aby
mohl jednat.

Samson potřeboval hnutí Božího ducha, aby mohl jednat. Bůh říká, že ho potřebujeme, a že když ho ucítíme, musíme jednat. První věc, která se podle Bible stala, když Hospodinův duch sestoupil na Samsona, byla, že shořely provazy, kterými byl svázaný. Píše se, že shořely jakoby ohněm. Oheň Ducha svatého vás zprostí pout, osvobodí vás, uvolní vás z vašich pout. A až budete uvolněni, musíte vědět, co máte dělat dál. Musíte udělat to, co je správné. Samson se v první řadě rozhlédl po zbrani.

Víte, někdy Boží slovo čteme a někdy ho jen převyprávím. Nezáleží na tom, jestli ty tři kapitoly projdu a příběh vám povyprávím místo toho, abychom ho tady museli číst. Řeknu vám to podstatné.

Rozhlédl se, chtěl najít něco, čím by mohl bojovat, a co nevidí, starý mrtvý osel. Hromádka vybělených kostí, bílých suchých kostí, a mezi nimi i čelist. Mohli bychom si to všechno duchovně vyložit: Samson reprezentuje tělo Kristovo, provaz je pouto, které na nás vložili, jeho bratři jsou ostatní křesťané, kteří nás nemají rádi. Halelujah. A co je oslí čelist?

Bible je tak krásná kniha, skvělá! Na světě není žádná jiná taková kniha. Prostě nemohla být napsána člověkem. Slyšíte? Prostě nemohla být napsána člověkem. Když ji čtete, víte, že ji nenapsal člověk. A co víc, Bůh ji nechal napsat více lidí, a protože žili v různých dobách, nemohli se v žádném případě na něčem domluvit. Každopádně si vyhledejte toho osla. První odkaz, co mě napadá, je zákon – že prvotiny patří Bohu. Prvotiny svého pole musíte dát Bohu. Stejně tak zvířata – první zdravé mládě, které z oslice máte, patří Bohu. Ale Bůh nechce, abyste Mu osla obětovali jako oběť. Co s ním tedy? Vykoupíte ho beránkem. Sledujete to? Vykoupíte osla beránkem, a pokud ho nevykoupíte, musíte mu zlomit vaz, protože patří Bohu.

Když si to přeberete, zjistíte, že ten osel odkazuje na nás. My jsme tím oslem a Bůh říká, že „z úst nemluvňátek a těch, jenž prsí požívají, mocně dokazuje síly“. V posledním čase Bůh ukazuje obraz ostrého obousečného meče vycházejícího z úst církve, jak ničí Jeho nepřítel. Ve Zjevení 11 čteme o dvou svědcích a o ohni, o slovu jejich úst, které vycházelo, aby zničilo jejich nepřátele. Chcete vědět, co je to ten osel?

Bůh mluví o našich ústech. Ano. Samson přemýšlel, říkal: „Hromady a hromady mužů usmrcených osličí čelistí.“ Osel je vykoupen. Ten osel už byl jen hromádka suchých bílých kostí, ale byl vykoupen tím, že jej Samson pozdvihl ve jménu Páně a jeho čelistí zabil 1000 mužů.

Tomu, co
je naší
prioritou,
věnujeme
čas.

Vidíme, jak Pán v této době jedná. Samson nemohl udělat nic, dokud na něj nesestoupil Pán. Musel mu dát zvláštní pomazání ke každé práci, kterou měl vykonat. Bratří, s námi je to úplně stejné. Jestli si myslíte, že se můžete sebrat, že můžete běžet a dělat svoje věci, děláte smutnou chybu. Potřebujeme zvláštní pomazání od Boha, abychom mohli dělat to, co máme. A musíme rozumět, že pomazání je dáváno podle určitých pravidel, která musíme dodržovat.

Pojďme se podívat, co nám Bůh dává v Duchu svatém. Píše se o tom ve 14. kapitole Jana ve verších 15–17:

Jan14,15: „*Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte.*“

Pravidlo číslo jedna: Miluj Boha.

„*Milovati budeš Hospodina svého Boha z celého srdce svého, a ze vsí duše své, a ze vsí síly své.*“

Víte, milovat Pána znamená, že je první ve vašem srdci. To tím Bůh myslí. Bůh neříká, že máte stejně velkou kapacitu milovat jako On. Vaše láska může být jako náprstek vody oproti oceánu, ale jestliže bude Bůh první ve vašem srdci, pak je vaší jedničkou v životě, a vy Jej milujete právě tak moc, jak Bůh chce, abyste milovali Boha. Chápete to? Bůh po vás nechce nic nemožného, jediné, co po vás chce, je, abyste na prvním místě milovali Jeho.

Jak to povídala ta holčička, Mae? „Až do nebe,“ řekla. Říkala: „Miluji Tě, miluji Tě až do nebe.“ Amen. Věděla o věcech vyšších, než byla ona sama. Číslo jedna. Bůh chce, abychom Ho měli na prvním místě.

Bratří, pojďme chvíli přemýšlet o čísle jedna. Víte, Bůh v našich životech často stojí na druhém místě. Jsou jiné věci, které jsou pro nás důležitější. To, že tady dnes sedíte, není proto, že byste jinak neměli co dělat. Každý z nás má jistě mnoho věcí, které by mohl dělat, mohli bychom si užívat něco jiného, ale tomu, co je naší prioritou, věnujeme čas. Někdy jste unavení, někdy naštvaní. Jindy nemáte vůbec náladu něco dělat, třeba dnes jít na shromáždění, ale protože je to pro vás důležité,

potlačíte všechno ostatní a postavíte shromáždění na první místo. Ale jindy máme na prvním místě něco jiného. Jsme duševní a náladoví. Víte,

Bůh vede,
pouze pokud
Mu vedení
předáte.

co tím myslím? Někdy to naší prioritou je, a jindy zas ne. Musíme mít stále porozumění. Znáte ten zákon, najděte si v Bibli zákon prvotin. Bůh tam říká, že On by měl být na prvním místě. To znamená, že zatímco Izraelci sklízeli prvotiny jednou do roka, nebo v případě zvířat tak často, jak měla mladé, vy můžete mít prvotiny každý den. Vaše prvotiny jsou každodenní věc, kterou vám Bůh nabízí.

Každé ráno řekněte: „Bože,...“ Když večer leháte do postele: „Bože,...“ V poledne: „Bože,...“ Prostě „Bože,...“ po celý den. Víte, o čem mluvím? Když si vzpomenete na Daniela, píše se o něm, že se modlil ráno, v poledne a večer. Židé byli vedeni k tomu, aby se modlili ráno a večer. Vy jste ale řádově jinde. Jste povoláni k něčemu úplně jinému. Bůh říká: „Modlete se bez ustání.“ To znamená, že cokoli děláte: „Bože,... buď se mnou.“ O něčem přemýšlíte: „Bože,...“ I ve vašich snech bude Bůh na prvním místě, protože ve vás bude hluboce zakořeněný, budete uvnitř poznamenáni, bude do vás vyryt jako ozdoba do židle. Vryt do vašeho vědomí, takže vaše duše bude oceňována: „Ježíš je první“. To se stane, jestliže budete chodit v nastavení, že Bůh, Ježíš, je na prvním místě.

V 15. verši čteme: „*Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte.*“ (Jan 14,15)

Všimněte si, že v 16. verši se píše: „A...“

„*A jáť prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky, Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijíti. Nebo nevidí ho, aniž ho zná, ale vy znáte jej, nebt' u vás přebývá a v vás bude.*“ (Jan 14,16–17)

Duch svatý s vámi dělá dvě věci. Je s vámi a je ve vás. S vámi a ve vás, protože někdy vy nejste v Duchu, ale On je ve vás. Přestože ve vás přebývá, je zde jeden významný aspekt. Jste to vy, kdo rozhoduje. Boží slovo říká, že duchové proroků jsou prorokům poddáni. Když Bible mluví o tom, že Bůh je ve vás, znamená to, že vy přikrýváte Boha. Vy velíte, ne Bůh. Bůh vede, pouze pokud Mu vedení předáte. Je něco úplně jiného, když řeknu, že jste v Kristu. To je něco úplně jiného. Když říkám, že jste v Kristu, znamená to, že jste učinili smlouvu o absolutní smrti a že

nemáte v plánu, že nemáte žádnou touhu být sami sebou a dělat své vlastní věci, že jste s tím skončili. Vy jste v Kristu a On je ve vás. Ale když Bůh mluví o Duchu svatém ve vás, mluví o fungování, kdy vy jste šéf, a Duch svatý nepřevzme vedení, pokud Mu ho nepředáte.

Čtěme dál a dozvíme se víc. Od verše 26 je víc detailů.

Jan 14,26: „*Utěšitel pak, ten Duch svatý, kteréhož pošle Otec ve jménu mém, onť vás naučí všemu a připomenet' vám všechno, což jsem koli mluvil vám.*“

Nemáme jediný důvod mít falešné učení. Měli byste být schopni slyšet nejhoršího a nejmocnějšího kazatele falešného učení a nebýt tím zasaženi, protože vaše vnitřnosti to prostě nebudou moci přijmout. Jednoduše to zvrátíte. Takhle by na tom měly být Boží děti. Měli byste na tom být tak, že i když přečtete tu nejhorší knihu, nebude to na vás mít žádný účinek. Nemůžete to přijmout do nitra, protože je ve vás Duch svatý, a On ve vás odmítne to, co není z Něj. Pokud to ovšem zvlášť nechcete, a Ducha neodsunete stranou, abyste si to mohli vzít.

Musíme tomu rozumět, Bůh říká, že nás povede kam?

„...*uvedet' vás ve všelikou pravdu.*“ (Jan 16,13)

Pane, měj s námi slitování. Víte, proč to říkám? Nevíte? Jestliže k nám přišel Duch svatý proto, aby nás vedl do vší pravdy, tak co je špatně, že tolik lidí má Ducha svatého, ale nejsou (u)vedeni do pravdy? Spoustu lidí následuje lži a bludy. Je to tak? Je.

Podívejme se trochu do psychologie. Máme člověka, který po něčem touží. Chce například kázat. To je spravedlivá a dobrá věc. Nebo to není dobře, chtít kázat? Chcete požehnat ostatním. Chcete, aby byli ostatní pozdviženi, požehnání a aby chválili Pána. Dobře. A tak chcete udělat dobrou věc. Ale pozor, to je moment, kdy touha kázat se stala číslem jedna, takže Bůh ztratil své místo ve vašem životě ve prospěch vaší touhy kázat. Kdo má vedení? No, vy převzmete velení, ale chtěl bych ti, bratře, říct, že duch náboženskosti ti nikdy nedovolí být tím, kdo velí. Je to nakonec on, kdo velení převzme, protože to je jeho parketa. Duch náboženství tě ovládne, ty se staneš kazatelem a spousta lidí z toho bude určitě požehnaná. Otevřeš ústa a budeš žehnat, ale vždycky v tom bude přimícháno něco z náboženského ducha, a u toho, kdo tě poslouchá, se začnou projevovat stejné touhy. Nemusí to být jenom touha kázat, může to být cokoli jiného, co chcete dělat, ale všechno je to cvičení v náboženství.

Copak nevidíte to nebezpečí? Podívejte se na sebe. Pozvedněte oči. Rozhlédněte se. Kde jsou ti, kteří rostou v Duchu? Jestliže Duch svatý přišel proto, aby vás vedl do vší pravdy, budete lepší a lepší, a nezáleží na tom, jak moc hloupí jste. Každým dnem budete bystřejší a lepší pro Boha, protože Duch svatý vám chystá takové malé nástrahy, tu a tam, abyste došli pravdy. Když dostanete nářez, myslíte si, jak je to špatné, ale to se jenom Duch svatý snaží k vám dostat nějaké slovo pravdy. Duch svatý pracuje ustavičně, stále nám připravuje nějaké nástrahy, aby nás dostal do pravdy.

Chtěl bych ti,
bratře, říct, že
duch
náboženskosti
ti nikdy
nedovolí být
tím, kdo velí.

Jednou někdo řekl: „Pane, tolik lidí neslyšelo slovo pravdy. Co s nimi bude?“

Důvěřujte duchu Božímu! Důvěřujte Mu! Duch svatý, který pracuje, má jeden problém, který bude muset vyřešit hrozným způsobem. Spoustu lidí je totiž mimo a konec časů se blíží, takže to bude muset vyřešit rychle. Kdyby skřípnul jednoho z bratří, nikdo by si ani nevšiml, ale když je nucen skřípnout 3–4 miliardy lidí najednou, nazveme to soužením. Chápete to? Jsme lidé, kteří ze soužení dělají nutnost tím, jak žijeme a vzpíráme se Duchu, kterého jsme přijali. Uzavřeme s Bohem smlouvu, ale pak se otočíme a vzdorujeme Duchu svatému. A On je rozhodnutý nás dovést do vší pravdy.

Co myslíte, že by se stalo, kdyby Eleazar vysadil Rebeku na velblouda a ona si začala stěžovat? Že by chtěla pohodlnější sedlo, že by šla radši pěšky... Víte, co myslím. Musel by si s ní nějak poradit, protože byl rozhodnut ji přivést Izákovi, protože právě o ní mu Bůh řekl, že to je ta žena. Jinými slovy mluvíme o církvi a o Eleazarovi jako o Duchu svatém. Rebeka představuje typ církve. Bůh vede církve dál a my se dostáváme do doby, kdy se připozdívá. Bůh na nás bude muset použít jiné prostředky.

V Schuyleru vám zavřeli továrnu, která byla prostředkem obživy mnohých lidí. Prostě ji zavřeli. Nemyslíte, že vám Bůh něco říká? Nemyslíte, že se Bůh snaží něco říct? Musíte se naučit žít bez té továrny. Bůh nás něco učí. I kdyby musel zavřít továrnu proto, aby se mezi bratřími začala projevovat láska, když si budou muset pomáhat, udělá to. To je pro Boha důležité, a proto to pro vás klidně udělá.

Potřebujeme otevřít oči, abychom viděli, co se děje. Jsme velmi blízko konci časů a soužení přišlo na zemi. Zasahuje lidi a je to čím dál

horší. Jestli si myslíte, že tento rok je zlý, jen počkejte na ten další, bude ještě temnější.

Bůh říká, že do nás vložil svého Ducha a že Jeho Duch nás vede určitým směrem, takže bychom měli naslouchat tomu jemnému hlasu uvnitř.

Jsme lidé,
kteří ze
soužení dělají
nutnost tím,
jak žijeme
a vzpíráme se
Duchu.

„Ale já nevím, jak tomu hlasu naslouchat.“

„Nevím, jak tomu hlasu naslouchat.“

To je jednoduché. Velmi, velmi jednoduché. Dejme tomu, že za vámi přijdu a řeknu: „Pojď, pojedeme na Jamajku.“ Začnete přemýšlet o tom, že byste jeli na Jamajku. Ta myšlenka se vám líbí. Ale bliká vám uvnitř kontrolka. Ne moc. Můžete její signály jednoduše potlačit, najít si důvod a začít se přemlouvat. Víte, co myslím. Ale já vás žádám, odstříhněte svůj rozum, nerozumujte. Pohlédněte do nitra a vizte, jak to s tou cestou na Jamajku cítíte. Najednou cítíte, že ne všechno je úplně v pořádku. Duch svatý vám říká, že tam nemáte jezdit.

Navzdory všem důvodům, které můžete snést, abyste ten hlas umlčeli, abyste přesvědčili sami sebe, že jet máte, Duch svatý řekl: „Nejezdi tam!“ To to znamená. Když se Duchu svatému podvolíte, zničehonic budete mít dobré důvody, začnete rozumět více. Začnete se cítit pohodlně v tom, že nikam nejedete. Když se ale začnete připravovat na cestu, protože stále chcete jet, najednou zjistíte, že támhle se něco pokazilo, musíte to spravit, musíte se postarat o tamto a ono. Drhne to. Bůh stále používá přirozené věci, aby k vám mluvil, když jste odmítli to první postrčení Ho slyšet.

Bratří, máme v sobě Ducha a vím, že některým lidem dává Duch svatý cítit Ho v těle. Jednou jsem třeba otevřel ústa, abych o někom mluvil, a najednou jsem cítil takový chlad, jako byste do mě nalili ledovou vodu. Neříkám, že to tak má každý, ale chci říct, že Duch svatý k nám mluví mnoha různými způsoby. Třeba se necítíte dobře. Zkuste si představit, že něco děláte. Už jste to někdy zkoušeli? Prostě si představíte, jak něco děláte. „Chci vědět, co říká Bůh. Mám to udělat, nebo nemám?“ Pak si představte sebe, jak to děláte, a ve svém duchu ucítíte znepokojení. Poslyšte, bratří, Bible říká, že Duch svatý je utěšitel. Když posloucháte Pána, cítíte se utěšeni. Cítíte se příjemně bez ohledu na to, co se vám děje. Cítíte se utěšeni v důsledku toho, co jste udělali, a já chci, abyste si toho všímali. „Když přijde Duch svatý, ten utěšitel, uvede vás ve všelikou

pravdu.“ Jestliže se necítíte utěšeně na nějakém místě ve svém životě, ani Duch svatý není utěšený. Musíme pochopit, co Duch svatý říká, protože k vám nerad mluví skrze uši. Věděli jste to?

Duch svatý nemá rád, když za vámi přijdu a říkám: „Sandy, Pán mi říká, abych ti řekl to a to.“

To se Mu nelíbí. To je jen druhá nejlepší cesta. Nejlepší je, když Ho slyšíte tady uvnitř. To je nejlepší. Věřte mi, Bůh se mnou sedal a mluvil po sedm měsíců jako člověk. Později jsem přišel na to, že to bylo proto, že jsem byl tak natvrdlý. Jinak bych Mu neuvěřil.

Ale On řekl: „*Blahoslavení, kteříž neviděli, a uvěřili.*“ (Jan 20,29b)

Ano! Právě jste si přestali přát, abyste měli takovou zkušenost jako já? Amen. Samozřejmě, připomenete mi, že i s Mojžíšem mluvil tváří v tvář a tak dále. Jiná doba, prostě žijeme v jiné době. Člověk tehdy nedosahoval takové míry duchovní vyspělosti, jakou máme dnes. Neměl ještě Ducha svatého v sobě, a proto s ním Bůh mluvil tímto způsobem.

Pojďme si to trochu rozvést. „Duch svatý vás naučí všemu...“ (Jan 14,26) Všimli jste si někdy, že některé verše, že některá čísla opakují jednu a tutéž myšlenku?

Podívejme se do 15. kapitoly Jana, verš 26: „*Když pak přijde Utěšitel, kteréhož já pošli vám od Otce, Duch pravdy, kterýž od Otce pochází, tenť svědectví vydávati bude o mně.*“

A zpátky ve 14. kapitole ve verši 17 Ježíš říká: „*Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijíti. Nebo nevidí ho, aniž ho zná, ale vy znáte jej, nebť u vás přebývá a v vás bude.*“

Pak je tedy Duchem pravdy Ježíš Kristus sám. Vidíte to? Ježíš řekl: „Já jsem...“ Co? „Pravda, světlo, cesta.“ A dál: „Duch pravdy.“ To znamená, že Bůh nemůže být rozdělen. Nemůžete říct Otec, Syn, Duch svatý, tři různé osoby. Je jeden Bůh. Když tedy říkáte, že v sobě máte Ducha svatého, měli byste věřit, že v sobě máte i Ježíše. Ale proč bychom měli uvnitř Ježíše, když máme Ducha svatého, kterého máme poslouchat? Nemyslíte, že je na tom něco zvláštního? Vidíte v tom něco? Je to pro vás zjevení? Bůh poslal Ducha svatého do vašeho ducha, aby byl ve vaší duši zrozen Kristus. Duch svatý se propracovává z vašeho ducha do vaší duše,

Bůh poslal
Ducha
svatého do
vašeho ducha,
aby byl ve vaší
duši zrozen
Kristus.

aby v ní zrodil Krista. Bůh nám slíbil, že v nás bude zrozen Kristus. To je zaslíbení. Vzpomínáte si? „Dám vám do srdce, do vnitřností svůj zákon a vy se stanete mými dětmi.“ Amen.

Podíváme se do Římanům 8,14: „*Nebo kteřížkoli Duchem Božím vedeni bývají, ti jsou synové Boží.*“

Možná tomu porozumíme trochu lépe, když se podíváme, co se tam píše v řečtině. Říká se tam, že když Duchu svatému dovolíte, aby vás vedl, budete „huios“, ne „teknon“. „Teknon“ znamená miminko. Miminko je synem svého otce, i když je úplně malé. Přesto byste mu nedali na starost celou domácnost, protože by nevěděl, co s tím, ale pořád je to váš syn. Bůh nás nikdy neoznačil jako „huios“, tohle slovo používá výhradně pro Ježíše Krista. A víte co? To slovo je použito v Římanům 8,14. Bůh zde říká: „Jestliže budete poslouchat Ducha svatého jsouce ‚teknon‘, stanete se ‚huios‘.“ Když budete následovat Ducha svatého, stanete se zralými syny. Proč? Duch svatý znamená svatý, a svatý je přesný opak toho, čím jste vy. Svatý znamená neporušený, dokončený. Opakem je hříšný, nesvatý. Ale co se stane, když začnete poslouchat to, co je svaté? Budete svatí, jako Bůh je svatý, protože děláte všechno, co by Bůh dělal, kdyby byl vámi. Toto pro nás Bůh dělá. Vychovává nás a vychovává, pěstuje nás každým dnem, každý den nás vyučuje příkázáním. A to největší příkázání v Bibli je poslušnost Ducha svatého.

**Budete svatí, jako
Bůh je svatý,
protože děláte
všechno, co by
Bůh dělal, kdyby
byl vámi.**

„Tak proč mě nikdo nenaučil, jak být poslušný Ducha svatého?“

To, že většina z nás, co tady sedíme, neposlouchá Ducha svatého, není proto, že jsme špatní nebo že bychom snad nechtěli, ale proto, že nevíme, kdo je Duch svatý. Slyšíme dvacet různých hlasů a nevíme, který z nich je Duch svatý. Potřebujeme se naučit Mu naslouchat. Tajemství tkví v tom, být upřímný. Musíte být upřímní, abyste mohli slyšet Ducha svatého, protože jinak se vám stane, že se vám něco nebude chtít udělat, a tak si řeknete: ále, moje mysl mi říká... Ve skutečnosti totiž chcete naslouchat sami sobě a rozeznat sami sebe. V první řadě nemějte důvěru sami v sebe. Úplně se odmítněte. Prostě odmítněte sami sebe.

„Myslím si to a to...“

Řekněte: „Nechci slyšet, co si já myslím.“

Stalo se vám někdy, že jste s nějakým problémem šli za několika lidmi? Vytvořili jste si problém. Mluvíte o tom s několika různými lidmi a každý z nich vám řekne, co přesně máte dělat. Amen. Každý z nich to zná.

Tajemství tkví
v tom, být
upřímný.

„To znám, mám tetu, která měla ten samý problém, a víš, co udělala? Udělala to a to...“

„Jasně, řeknu ti přesně, co musíš udělat. Stačí oběhnout třikrát dům a...“

Znáte to. Každý má řešení na váš problém. Víte, co se děje? Mají vás rádi a myslí to dobře, ale dávají vám radu ze své vlastní mysli. Víte, že Boha zarmucuje, když běháte za lidmi a ptáte se jich, co máte dělat? Píše se o tom v Bibli. Neřeknu vám, co o tom říká, ale buďte si jisti, že o tom mluví. Anebo vám to řeknu. Bible říká, že takový člověk je blázen. Blázen běhá od jednoho člověka k druhému a ptá se na jejich mínění.

Zprvce byste se měli zeptat na názor Boha a nechat Mu prostor, aby vám mohl odpovědět. Zeptejte se Boha a odpočiňte si. I když už jste na pokraji zhroucení, uklidněte se a vydržte, a Bůh vám brzy ukáže cestu. Je to úžasné, když Bůh vnáší do vaší situace světlo. Je to tak nádherné!

Už jsem vám říkal, že jsem býval účetním. Jednou jsem měl zapeklitý problém a nikdo ho neuměl vyřešit. Přednesl jsem to před Pána, šel jsem spát, a najednou jsem měl řešení! Bůh mi ukázal, co přesně bylo potřeba. Ráno jsem vstal a cítil jsem takovou úlevu! Vyřešil jsem to. Neexistuje problém, na který by Bůh neměl řešení. Nejhorší na tom je, že Boží řešení jsou tak jednoduchá. Víte, Bůh říká, že naše myšlení není jako Jeho. (Iz 55,9)

Člověk má vyběhané myšlenkové pochody a nemůže se prolomit. Zdá se, že normálně přemýšlíme určitým způsobem. Je to tak. Když uvidíte něco strašného, hrozivého a tajemného v tamtěch dveřích, co vás napadne jako první? Utéct! Ve chvíli, kdy jste postaveni tváří v tvář něčemu záhadnému, všichni utečete. A to je přesně ono – člověk přemýšlí určitým způsobem. A Bůh přemýšlí jiným. Proto Bůh říká: „Nevěř svým vlastním myšlenkám.“ Důvěřujte Jeho myšlení. Věřte Jeho přemýšlení, abyste se, jakmile vás něco napadne, do toho bezmyšlenkovitě nepustili. Jenom řekněte: „Pane, předkládám ti tenhle nápad.“

A teď zpátky k Janovi 15.

Jan 15,26: *„Když pak přijde Utěšitel, kteréhož já pošli vám od Otce, Duch pravdy, kterýž od Otce pochází, tenť svědectví vydávati bude o mně.“*

„Co když udělám chybu?“

Když se vám stane, že jste prorokovali něco, co není pravda, musíte se omluvit, požádat o odpuštění a vyznat, že jste to byli vy, kdo ve vás povstal. Víte, vy ještě nejste to nejhorší, co ve vás může povstat, ale chápete, co říkám. V církvi je dokonalost, dokonalost v Duchu, a nikdo nemůže dělat něco špatně nebo špatně prorokovat, když je v Duchu. To je úplně jasné, vždyť duch Boží nemůže dělat chyby.

A dál, Jan 16,12: *„Ještěť bych měl mnoho mluvití vám, ale nemůžete snésti nyní.“*

Rozšířená Bible (Amplified Bible Classic Edition): *„Ještě vám mám mnoho co říci, ale teď to nemůžete snést, vzít na sebe, pochopit.“*

Musíme si uvědomit, že mluvil k lidem, kteří nebyli pokřtěni Duchem svatým. Mluvil k lidem, kteří nemohli snést pravdu, pravda pro ně byla moc těžká. Ale jakmile je někdo pokřtěn Duchem svatým, pravda by pro něj už neměla být příliš tvrdá, měl by být schopen se s ní vypořádat. Viděl jsem však bratří, kteří, ač pokřtěni Duchem svatým, nemohli snést pravdu, protože byli duchovně poškozeni. S tím, co říká Duch svatý, na ně musíte opatrně.

Podívejme se na následující verš: *„Ale když přijde ten Duch pravdy, uvedeť vás ve všelikou pravdu. Nebo nebude mluvití sám od sebe, ale cožkoli uslyší, toť mluvití bude; ano i budoucí věci zvěstovati bude vám.“* (Jan 16,13)

Mluvíme o Bohu.

„Bratře Cecile, nevykládej nám o zkáze. Přijed' a kaž, ale nemluv o zkáze.“

Co ale vlastně říkáte?

„Mluv, ale kdyby Duch svatý říkal něco o zkáze, neříkej to.“

Jinými slovy: „Ne abys kázal v Duchu. Mluv k nám ze svojí mysli nebo uhas Ducha.“ Protože duch proroka je poddán proroku.

Pamatujte, bratří, přicházíme na místo, kde budeme poddáni Duchu. Bůh nás žádá, abychom se vzdali svých práv, abychom se vzdali práva mít svoji vůli ve prospěch ducha Božího. To po nás Bůh žádá, ale my

ještě nejsme v bodě, kde bychom byli na sto procent vydaní Bohu. Bůh nám totiž dal tu výsadu, že můžeme soudit podle sebe.

Když vám něco
požehná, prostě
vám to požehná.
Když vás něco
pozvedá,
posouvá v Kristu
a přitahuje
k Bohu, je v tom
Bůh.

A protože je Duch svatý v nás, řekl: „...*nebude mluvit sám od sebe, ale cožkoli uslyší, toť mluvit bude; ano i budoucí věci zvěstovati bude vám.*“ (Jan 16,13)

Vzpomínám si na jednoho kazatele, který mluvil o prorokování a kázání. Říkal, že „to poznáte, jestli je kázání nebo proroctví z Boha, protože je to jiné, než když to z Boha není“. Vyprávěl, že jednou slyšel proroctví. Byl to on, kdo prorokoval.

Řekl si: „To je určitě z Boha.“

Ale Bůh řekl: „Ne, tohle není z Boha.“

A pak prorokoval znovu a slyšel Boha, jak říká: „Ano, to je z Boha.“

A tak se Boha ptal: „Ale, Bože, já v tom nevidím žádný rozdíl. Oboje znělo úplně stejně.“

A Bůh na to: „To, co nebylo od Boha, neoslavovalo Boha.“

Možná si někdo pod oslavováním Boha představí, že musíte říkat: „Sláva Bohu. Chvála Pánu. Ježíš je tak dobrý. Ježíš je úžasný.“ Někdo si může myslet, že toto je oslavování Boha, ale není to tak. Oslavovat Boha znamená ukazovat Jeho charakter. Rozumíte tomu? Ve věcech, které přinášejí Boha, nemůžete být oklamáni. Když vám něco požehná, prostě vám to požehná. Když vás něco pozvedá, posouvá v Kristu a přitahuje k Bohu, je v tom Bůh.

Někdy prostě cítíte, že jste v Boží přítomnosti a máte nutkání se plazit po podlaze. Nemůžete zůstat sedět na židli, prostě musíte na kolena. To je Boží přítomnost. Cokoli na vás má takový účinek, ať je to proroctví, nebo něco jiného, v čem cítíte Boží přítomnost, v čem slyšíte Jeho hlas, oslavuje to Boha.

Tady se píše: „...*Utěšitel... svědectví vydávati bude o mně.*“ (Jan 15,26)

Duch svatý bude svědčit o Ježíši Kristu.

Jan 16,13: „... ale cožkoli uslyší, toť mluvíti bude; ano i budoucí věci zvěstovati bude vám.“

„Nekaž mi žádná zjevení,“ říkají někteří lidé.

„Ne abys mi kázal zjevení, chci slyšet, jak mám žít.“

„Chci, abys kázal o Pavlovi a Petrovi a o praktických věcech, které mě poučí, jak žít.“

Něco vám řeknu. Bůh, Duch svatý ve vás vám ukáže věci, které mají přijít. Jednoduché, že. Jednou jsem jel autem a najednou jsem měl pocit, že upadlo levé kolo. Chtěl jsem říct, že upadne, a věřím, že upadlo a že ho tam Boží anděl vrátil a udržel. Jeli jsme totiž z Miami do Pensylvánie, už jsme byli v Pensylvánii a zrovna uprostřed hor, když Mavis měla vizi, jak to levé kolo padá. A já držím volant a cítím, že to kolo upadlo, a říkám: „Ó Bože, pomoz nám jenom dojet do Fitchburgu, kam jedeme, abychom to mohli spravit.“ A tak jsme dojeli do Fitchburgu, zajeli jsme do servisu, rovnou na rampu. Jak naše auto zvedli, kolo upadlo a začalo poskakovat okolo, tak že všichni museli utéct. Vůbec na ničem nedrželo.

Věřím, že čím
výše člověk je,
tím dále
dohlédne.

upadne, a věřím, že upadlo a že ho tam Boží anděl vrátil a udržel. Jeli jsme totiž z Miami do Pensylvánie, už jsme byli v Pensylvánii a zrovna uprostřed hor, když Mavis měla vizi, jak to levé kolo padá. A já držím volant a cítím, že to kolo upadlo, a říkám: „Ó Bože, pomoz nám jenom dojet do Fitchburgu, kam jedeme, abychom to mohli spravit.“ A tak jsme dojeli do Fitchburgu, zajeli jsme do servisu, rovnou na rampu. Jak naše auto zvedli, kolo upadlo a začalo poskakovat okolo, tak že všichni museli utéct. Vůbec

Řekli nám tam: „To musí být zázrak. Jak jste se sem dostali? Jak jste s takovým kolem mohli jet tak daleko?“

Chvála buď Pánu. Věříme přece tomu, že můžeme vidět věci dopředu. Věřím, že čím výše člověk je, tím dále dohlédne. Věřím, že když vás Pán pozvedá, uvidíte široko daleko.

Bible říká, že Duch svatý, kterého máte, přišel proto, aby vám ukázal, co má přijít. Možná máte sny a vize v osobním životě. Víte, čím sny někdy jsou? Někdy to nejsou sny. Někdy se to opravdu stalo. Věci se dějí v duchovním světě ještě před tím, než se stanou tady. Jediné, co mě napadá, jak vám to přiblížit – jako kdyby někdo dnes večer byl na měsíci a vystřelil raketu na toto místo. Věděli bychom, že je na nás vystřelená raketa, ale mohli bychom tady klidně ještě jít spát, ráno se vzbudit, děti by šly do školy, přišly by domů, navečeřeli bychom se, znova bychom šli spát, a to všechno před tím, než by to tady bouchlo. Víme, že bude ještě nějakou dobu trvat, než se to projeví, přestože se to už stalo. Ještě se to tady neprojeví, ale už víme, že se to stalo.

Bůh dává duchům právo dělat, cokoli dělají, a oni to vědí a někdo vám to může přijít pošeptat. Ale podle pravidel, která Bůh má pro duchovní věci, vám to nemůžou říct napřímo, jenom vám něco napoví, a pokud jste dostatečně duchovní, abyste pochytili pravý smysl, pak tomu uniknete. Většinu věcí, které v duchu vidíte, máte moc zastavit. Proto vám to Duch ukazuje. Někdy tomu zabránit nemůžete, ale můžete se alespoň spasit útekem. Na to, jestli se máte modlit nebo utéct, potřebujete mít porozumění od Boha.

Většinu věcí,
které v duchu
vidíte, máte
moc zastavit.
Proto vám to
Duch ukazuje.

Nikdy nezapomenu na to, co se mi kdysi stalo. Měl jsem vizi, že ke mně přišel jeden bratr a řekl mi, kdy přesně umře. Samozřejmě mi to neřekl rovnou, ale v hádance. A já jsem byl natolik bláznivý, že jsem šel před shromáždění a řekl, že ten bratr zemře, jestliže nebude činit pokání. Ten bratr byl mimochodem hlavou a vedením toho shromáždění, a tak povstali proti mně a vyhodili mě. A začali se proti té vizi modlit. Chápete to? Protože přišel zlý člověk, který vyhlašuje, že se jejich vedoucímu stane něco zlého. Kdyby byli v Duchu, kdyby následovali Ducha svatého, kdyby dovolili Duchu svatému, aby k nim mluvil, ukázal by jim, jak to zastavit. Mohli to zastavit, ale jen jedním způsobem – pokáním.

Místo aby tomu bratrovi pomohli k pokání, utvrdili ho v hříchu tím, že mě prohlásili za lháře. Minulo se to účinkem. Amen. Víte, co mi řekl anděl Páně, který mi tu vizi přinesl? Že se to stane v lednu. Čekal jsem na leden, leden přišel a odešel. Přešel únor a březen. Ale patnáctého dne měsíce dubna, což je první měsíc Božího roku, se to stalo. Trochu to mnou otřásl. Víte, musíte mít duchovní mysl, abyste vizi skutečně duchovně pochopili.

Chvála Pánu, Bible říká, že „*uvedet' vás ve všelikou pravdu a i budoucí věci zvěstovati bude vám*“. Nikdo z nás by neměl být překvapen. Duch svatý přišel do Arménie a řekl tamním bratřím, aby utekli do Kalifornie a že až bude čas, že jim řekne co dál.

Věřím, že my jako lid Boží máme odpověď. Musíme věřit Duchu svatému, kterého máme. Nejenže vás uvede do vší pravdy, ale také vám ukáže věci, které mají přijít.

Jan 16,14: „*Onť mne oslaví; nebo z mého vezme, a zvěstuje vám.*“

Jestliže vám Bůh chce něco dát, ale vy byste to použili ke špatnému účelu, nedostanete to, protože Bůh ví, co byste s tím udělali.

Bůh očekává,
že budete
chodit, tak jak
by chodil Ježíš
Kristus, kdyby
byl ve vašich
botách.

Duch svatý přišel, aby do našich srdcí zasal símě pacholíka. O čem mluvím? Přišel, aby do našich srdcí zasal símě pacholíka, což je Kristus v duši. Kristus, ten pacholík, je Kristus hlava, my jsme tělo. Tělo má Krista v sobě a musí se dostat do Krista, aby bylo součástí těla Kristova. To je co? Jinými slovy, Bůh do vás vkládá ducha Božího, aby změnil povahu vaší duše a vy jste se stali podobní osobě Ježíše Krista ve fyzickém těle a krvi. Bůh nám zaslíbil, že to se stane tři a půl roku před koncem časů. To znamená, že tři a půl roku budeme fyzicky jako Ježíš Kristus. To je zaslíbení Boží. Zaslíbil sedm let, prvního tři a půl roku bylo Ježíšových, tři a půl zbylo na nás. Takže víme dobře, co se děje, že nemluví o tom, že bychom nebyli dokonalí nebo že bychom nechodili dokonale.

Můžete chodit dokonale a Bůh to od vás očekává. Očekává, že budete chodit, tak jak by chodil Ježíš Kristus, kdyby byl ve vašich botách, tím, že budete chodit v Duchu svatém. Ale ještě než se dostanete do stadia Krista, když jste teprve v průběhu toho procesu a posloucháte Ducha svatého, můžete být svou chůzí tak dokonalí jako Bůh. Vysoká laťka, jen co je pravda.

Ať vás ani nenapadne říct: „Toho nikdy nemůžu dosáhnout.“

Jestliže říkáte, že tomu nerozumíte, o čem vlastně mluvíte? Vždyť Bůh po vás chce jednu věc, a to, abyste nebyli hlavou Duchu svatému, který je ve vás. „Zapři sám sebe, vezmi svůj kříž“ – bratr Lukáš říká denně – „a následuj Mě.“ Zapři sám sebe. Umíte si představit, jak to vypadá?

Asi takhle: „Tohohle člověka neznám, je mi cizí. Nechci, ať se projevuje, tady nemá co dělat. Chci Ježíše Krista.“

„Zapři sám sebe, vezmi svůj kříž.“ Bude to bolet. Bude to bolet a ďábel i lidé okolo vás se postarají, aby to opravdu bolelo. „A následuj Mě.“

To je slovo, které mi Bůh položil na srdce pro dnešní večer. Duch svatý vás všemu naučí. O nic jiného se nemusíte strachovat. Duch svatý

bude vaší útěchou, vaším mečem i štítem, On vás vyvede z problémů, pozdvihne vás, když budete slabí a znavení, pomůže vám v práci. Boží Eleazar nás, když Ho necháme, dovede zpět, zpět k Izákovi, zpět ke Kristu, do země, kterou jsme ztratili. Chvála Pánu.

Máte nějaké otázky nebo příspěvky? Měli byste o tom slově diskutovat.

Otázka: Co představuje oslí čelist?

Br. duCille: Oslí čelist představuje nás. Oslí čelist ukazuje na skutečnost, že pro Samsona to, co udělal, nebylo fyzicky možné. Když takovou čelistí, a starou suchou čelistí obzvlášť, udeříte o zeď, rozpadne se. Bůh říká, že použije vaše ústa ke svrhnutí království světa. Všimněte si, že se ve Zjevení píše: „...z jejich úst vycházel oheň...“ To samozřejmě neznamená přirozený oheň. Značí to ústa oddaná Bohu, posvěcená Bohem, mluvící v Duchu, a tím svrhávající království světa. Z toho vidíme, že nezvítězíme přirozeným bojem. Nevyhrajeme tím, že se budeme angažovat v politice, jako to někteří bratří dělají. Nezvítězíme žádným jiným způsobem než mocí vysloveného slova – dvou svědků – Ducha a Slova. To je to, co to znamená. Amen.

Měli bychom mnoho co říci o Duchu svatém a o funkci, o které Bůh mluví, že nám chybí. Věřte mi, bratří, rostli bychom více v Duchu, kdybychom v Něm více chodili. Musíme se tím začít zabývat. Víte, ne to, jak se cítím, ne to, co chci, ale to, co po mně Duch svatý právě teď chce. Amen.